

หลักสูตรการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง

การทำชงใยแมงมุม

จำนวน 10 ชั่วโมง

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์
กรมส่งเสริมการเรียนรู้
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ด้วย สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นศูนย์ที่จัด ฝึกอบรมด้านอาชีพ หลักสูตรการทำตุ๋นไผ่แมงมุม รวมถึงการสนับสนุนประสานงานร่วมกับภาคีเครือข่ายใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการศึกษาอาชีพให้ทีมงานทำสร้างรายได้ให้ตนเองและครอบครัว

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานที่เน้นเรื่องการมีอาชีพเพื่อการมีงานทำมีรายได้ จึงได้นำการทำตุ๋นไผ่แมงมุม มาจัดทำเป็นหลักสูตรเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถนำไปประกอบอาชีพต่อไป

ขอขอบคุณวิทยากรวิชาชีพ และคณะดำเนินงานการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ที่ได้ร่วมพัฒนาหลักสูตร และจัดทำแผนการเรียนรู้รวมทั้งสื่อต่าง ๆ ให้สำเร็จไปด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลักสูตรเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวิทยากรและผู้เรียนต่อไป

สำนักงาน สกร.จังหวัดเพชรบูรณ์

กุมภาพันธ์ 2568

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ความรู้เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ การทำธงใยแมงมุม	1
ความรู้พื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร การทำธงใยแมงมุม	1
หลักสูตรผลิตภัณฑ์	5
ความเป็นมา	5
จุดประสงค์การเรียนรู้	5
กลุ่มเป้าหมาย	6
ระยะเวลา	6
เนื้อหาหลักสูตร	6
การจัดการเรียนรู้	6
สื่อการเรียนรู้	6
การวัดและประเมินผล	6
การจบหลักสูตร	7
เอกสารหลักฐานการศึกษา	7
การเทียบโอนผลการเรียน	7
แผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้หลักสูตร การทำธงใยแมงมุม	8
ใบความรู้ ความเป็นมา การทำธงใยแมงมุม	10
ใบความรู้ วิธีทำ การทำธงใยแมงมุม	13
ใบงาน แบบบันทึกการทำ การทำธงใยแมงมุม	15
ใบความรู้ คุณค่า/ประโยชน์ การทำธงใยแมงมุม	16
ใบความรู้ การบรรจุหีบห่อ	18
ใบความรู้ การคำนวณต้นทุน กำไร	19
ใบงาน การคิดต้นทุน กำไร	20
ใบความรู้ ช่องทางการตลาด	21
แบบวัดและประเมินผล การทำธงใยแมงมุม	22
ใบงาน แบบประเมินผลงานผู้เรียน	23
บรรณานุกรม	24
รายชื่อคณะผู้จัดทำหลักสูตร	25

หลักสูตรอาชีพ วิชา การทำถุงโยแมงมุม จำนวน 10 ชั่วโมง

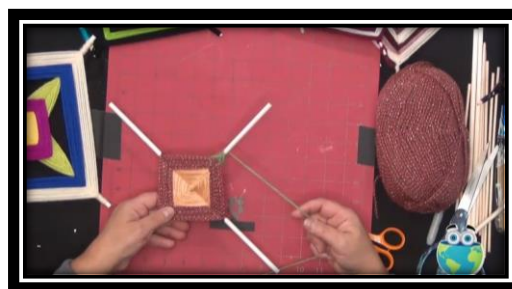
ความรู้เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ใน การทำถุงโยแมงมุม

ความรู้พื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร การทำถุงโยแมงมุม

ในปัจจุบันได้มีการผสมผสานวัฒนธรรมประเพณีของถุงแต่ละท้องถิ่น ทำให้เราสามารถเห็นถุง บางชนิดที่มีลักษณะที่สวยงามและลวดลายการประดิษฐ์ประดอยให้สวยงามยิ่งขึ้น ตามแต่ละท้องถิ่นและวัตถุประสงค์ในการสร้าง วัตถุประสงค์ของการทำถุงนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา จะไม่ตกนรก ได้เกิดในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ถ้ากลับมาเกิดในโลกมนุษย์ก็จะเป็นใหญ่เป็นโต ถ้าสร้างอุทิศให้ผู้ตาย ผู้ตายก็จะพ้นจากการไปเป็นเปรตหลุดพ้นจากบาปกรรมที่ทำไว้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ชาวล้านนานิยมสร้างถุงกันทุกชั้นวรรณะ ซึ่งรูปแบบของถุงจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับฐานะทางสังคมของเจ้าของพิธี

พื้นฐานความเชื่อของคนในสังคม วัสดุและความสามารถของชาวท้องถิ่น ในการที่จะนำ เอาวัสดุที่มีมาประดับถุง โดยใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ซึ่งในแต่ละท้องถิ่นนั้นนิยมสร้างถุงกันตามความเชื่อและพิธีกรรมที่สืบทอดกันมาแต่ละท้องถิ่น วัตถุประสงค์เหมือนกันแต่วิธีการสร้างและรายละเอียดในการสร้างนั้น ต่างกันตามวิถีการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่นนั้น จึงจะเห็นได้ว่าแต่ละท้องถิ่นมีลวดลายของถุงที่มีความงดงามแตกต่างกันและความเชื่อของคนล้านนา ส่วนใหญ่มักจะสอดคล้องกับหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา ก่อนที่ผู้เรียนจะเข้าสู่การเริ่มต้นการทำถุงผู้เรียนควรเรียนรู้เกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์ ดังนี้

1. ไหมพรม
2. กระดาษสาหรือผ้า
3. กระดาษว่าว
4. กระดาษแข็ง
5. ไม้ไผ่
6. กรรไกร
7. เข็ม
8. เชือก

ผลิตภัณฑ์จากธง

“ธง” เป็นภาษาล้านนาใช้เรียก “ธง” ทุกชนิดว่า ธง ไม่ว่าจะ เป็นแบบผืนยาว ๆ ผูกติดยอดเสา ปล่อยชายห้อยลงมา หรือ แบบเป็นผืนสามเหลี่ยมสี่เหลี่ยมสั้น ๆ ผูกให้ห้อยลงมาหรือผูกด้านขวางให้ชายธงไปทางด้านข้าง ๆ ธงมีหลายขนาดหลายแบบหลายสี ทำจากวัสดุหลายชนิด เช่น ผ้าทอเป็นผืนทึบตลอดทั้งผืน หรือทอทึบสลับกับลายโปร่งตลอดทั้งผืน ทำจากกระดาษสา กระดาษสี ไม้กระดานเป็น โลหะทองคำ ทองเหลือง เหล็ก สังกะสี ตะกั่ว ดีบุก

ธง มีหลายชนิดหลายแบบ แต่ละแบบแต่ละชนิดมีรูปร่าง สี การประดับตกแต่ง วิธีทำและใช้ประโยชน์เนื่องในงานพิธีกรรม แตกต่างกันไปแล้วแต่กรณีความเชื่อในเรื่องธงหรือการ “ตามธง” และใช้ธงในพิธีกรรม ต่าง ๆ ดังนี้

1. เป็นเครื่องประดับเพื่อความสวยงาม
2. เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงถึง ชัยชนะ ความปิติชื่นชม เกียรติยศ ความสำเร็จ
3. เป็นเครื่องหมายแสดงที่ตั้ง สถานที่จับจอง
4. เป็นการอุทิศ ส่วนบุญกุศลแก่ตัวเอง และแก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว ให้อยู่สุขสบายหลุดพ้น จากห้วงนรก
5. ใช้เป็นเครื่องบูชาเทวดา ภูตผี ในพิธีสืบชะตา สะเดาะเคราะห์
6. เป็นเครื่องหมายนำขบวนแห่เครื่องไทยทาน (ริ้วธง) เช่น ธงจ้อจ้าง และนำขบวนแห่ศพเข้าสู่ป่าช้า

คือธงสามหางความจริง

“ธง” ใช่ว่าจะมีเฉพาะเมืองเหนือของคนเมืองล้านนาก็เท่านั้น คงมีและใช้กัน โดยทั่วไป แต่รูปร่างลักษณะ สี ความเชื่อ อาจจะแตกต่างกันไป เพราะ “ธง” ก็คือ “ธง” แม้ในต่างประเทศ เช่น จีน อินเดีย พม่า ลาว เขมร หรือประเทศทางตะวันตกทั้งหลายยังเป็นคนไต เผ่าลื้อ จีน ยอง ในรัฐฉาน (เมียนมา) และรัฐสิบสองปันนา มณฑล ยูนนาน(จีน) ยังมีธงที่มีอะไรแทบทุกอย่างเหมือนล้านนา ไม่ว่าจะรูปร่าง การใช้ ความเชื่อ เพราะเราเคยเป็นอาณาจักรเดียวกัน

ประเภทของธง ธงมีหลายชนิดดังนี้

1. ธงใจ (ธงชัย,ธงไชย)

โดยมากทำด้วยผ้าขาวอาจมีสีอื่นบ้าง เช่นเหลือง เขียว เป็นผืนยาว ประดับตกแต่งด้วยลวดลายเป็นรูปดอก พานดอกปราสาท คน เทวดา ช้าง ม้า นาคทำเป็นปล้อง ๆ หรือชั้นๆแต่ละชั้นมีไม้สอดแบ่งไว้ตรงหัวไม้ชั้นจะตกแต่งด้วยมัลลย์ สร้อยดอก ช่อดอกใบ ให้ทั้งสองข้างแกว่งไหว สวยงาม ส่วนชายธง หรือตีนธงหรือเสื่อธงก็จะตกแต่งด้วยมัลลย์ สร้อย ร้อยลูกเต๋อย เป็นตาข่ายห้อยด้วย ดอกจุมบี กระดาษสวยงามส่วนหัวธง จะทำเป็นลวดลายด้วยไม้เป็นห่วง (ว่อง) ประมาณ 3 ห่วง หรือทำเป็นลวดลายต่างๆ

นำไปผูกกับไม้คานที่เสียบกับคันทันสูง ตรงหิ้งสูงนี้หมุนได้ตามแรงลมพัด อาจจะมีการตกแต่งยอดคันทันสูงให้สวยงามพิศดารออกไป แล้วแต่ “สถา” สูงทำเป็นท่อน ๆ ยาวไม่ต่ำกว่า 7 ท่อน แต่ละท่อนยาว 9 นิ้ว ในช่วงแต่ละท่อนหรือข้อ ใช้ไม้ตั้งขวางไว้ เพื่อไม่ให้สูงพับพันกันเมื่อลมพัดและไม่ให้สูงยับยู่ยี่ สูงใจยังแบ่งออกเป็น

2. สูงแม่กระด้าง (สูงกระด้าง)

ทำด้วยไม้กระดานเป็นแผ่น แกะสลักลวดลายทึบและโปร่งด้วยการฉลุลาย เรียกว่า “ต้องลายผดหลาย” ลงรักปิดทอง หรือทา ด้วยน้ำหาง (ชาด) บางอันอาจประดับด้วยแก้วสีสวยงาม เมื่อถวายทานแล้วใช้ประดับในวิหารโดยตั้งหรือแขวนสองข้างพระประธาน

3. สูงซาวา

ลักษณะเหมือนสูงใจทุกประการ แต่มีความยาวถึง 20 วา แต่ต่อมาอาจจะสั้นหรือยาวกว่าเล็กน้อย ก็คงเรียกว่า สูงซาวา เมื่อทานแล้วใช้ประดับในวิหาร โดยพาดกลับไปกลับมาบนช่อวิหารที่พาดกลับไปกลับมา ก็เพราะสูงยาวมาก หากใช้ร่วมขบวนแห่ ต้องให้คนหลาย ๆ คนช่วยถือตั้งแต่หัวถึงหางสูง หากจะเก็บหรือประดับนอกวิหารนอกอาคารก็ต้องใช้เสาหลักทำเป็นราวห่างกันประมาณ 1 วา เป็นช่วง ๆ แล้วนำสูงนี้วางพาดบนราวนั้น

4. สูงสิบสองราศี

นิยมทำด้วยกระดาษ ลักษณะของสูงสิบสองราศีมีรูปนักษัตรหรือสัตว์ สิบสองราศีในผืนเดียวกัน เชื่อว่าในครอบครัวหนึ่งอาจมีสมาชิกหลายคน แต่ละคนอาจมีการเกิดในปีต่างกัน หากมีการนำไปถวายเท่ากับว่าทุกคนในครอบครัวได้รับอานิสงค์จากการทานสูงเท่าๆ กัน ถือว่าเป็นการสุ่มทานใช้เป็นธูปบูชาเจดีย์ทรายในวันสงกรานต์

5. ธุงเจดีย์ทราย

ใช้ปักประดับที่เจดีย์ทราย ทำจากกระดาษสีต่าง ๆ ให้หลากสี ตัดฉลุด้วยรูปทรงสวยงาม เมื่อได้ธุงนำมาร้อยกับเส้นด้าย ผูกติดกับกิ่งไม้หรือกิ่งไผ่ ปักไว้ที่เจดีย์ทรายในวัด ธุงตะขาบ ธุงจระเข้ เป็นผ้าฝืนที่มีรูปจระเข้หรือตะขาบไว้ตรงกลาง เป็นสัญลักษณ์ในงานทอดกฐิน ใช้แห่หน้าขบวนไปทอดยังวัด บนความเชื่อเกี่ยวกับจ้าวแห่งสัตว์ในท้องถิ่นที่จะมาช่วยปกป้องคุ้มครอง ในงานบุญกุศลบางแห่งอาจมีธูปเสื่อที่เป็นเจ้าแห่งป่าร่วมด้วย

6. ธุงไส้หมู

เป็นงานศิลปะประดิษฐ์ที่เกิดจากการตัดกระดาษสีหรือกระดาษแก้วสีต่างๆ เมื่อใช้กรรไกรตัดสลับกันเป็นลายฟันปลาจนถึงปลายสุด แล้วคลี่ออกและจับหางจะเกิดเป็นพวงกระดาษสวยงาม นำไปผูกติดกับต้นไม้ไผ่หรือแขวนในงานพิธีต่างๆ เช่น ตกแต่งปราสาทศพ ปักเจดีย์ทราย ประดับครัวทาน และอื่น ๆ

7. ธุงใยแมงมุม

เป็นธุงที่ทำจากเส้นด้ายจากเส้นฝ้ายหรือเส้นไหม ผูกโยงกันคล้ายใยแมงมุม นิยมใช้แขวนตกแต่งไว้หน้าพระประธาน หรือโดยรอบในงานพิธีกรรม ในการปกป้องคุ้มครองคล้ายกับธุงไชย ซึ่งเป็นที่แพร่หลายในภาคอีสาน เช่น การประดับธุงใยแมงมุมของวัดไชยศรี งานบุญผะเหวด บ้านสวาทิ และการประดับในงานร่วมสมัย

หลักสูตรการทำธงไชยแมงมุม จำนวน 10 ชั่วโมง

1. ความเป็นมา

ธง (ธง) ภาษาอีสาน ธง ภาษาล้านนา คำว่าธงอีสานอาจสะท้อนถึงอิทธิพลวัฒนธรรมการเรียกตามภาษาถิ่น ล้านนา จะอย่างไรก็ตาม ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดีที่ในปัจจุบันมีการใช้ธง และธงไชยแมงมุมหรือแม้แต่ธงล้านนา ใน การแขวนตามงานบุญประเพณีต่างๆมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นจุดเริ่มต้นของการฟื้นฟู การสร้างสรรค์งานธงอีสานอันมีอยู่แล้ว ตามแต่ละท้องถิ่นรวมไปถึงการใช้ธงอีสานให้เหมาะสมตามจารีต ประเพณีและปัจจุบันได้มีการนำมาประยุกต์แปรรูป เป็นผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายรูปแบบต่างๆ เช่น ของที่ระลึกของฝาก ของชำร่วย ซึ่งเป็นการเพิ่มรายได้อีกทางหนึ่งให้กับ ตนเองครอบครัว และการสร้าง อาชีพให้กับชุมชนและสามารถสืบสานความรู้ ภูมิปัญญาแก่นุชนรุ่นหลังสืบไป

คำว่า”ธง” ชาวล้านนารู้จักกันมานานทั่วไป เพราะส่วนมากนับถือพระพุทธศาสนา วิถีชีวิตของ ชาวล้านนา เริ่มแต่เกิด สู่วัยกลางคน และวัยชราต้องสัมผัสกับธงทุกวาระ เด็กแรกเกิดมักมีธงปักสะดวง (กระตง) ผูกขวัญ ส่งเคราะห์กรรม หรือยามไข้ป่วย เติบใหญ่ไปวัด มีการเฉลิมฉลองธงไชยปักตั้งแต่ประตู บ้านถึงประตูวัด เทศกาลสงกรานต์ มีธงหลากหลายปักเจดีย์ทราย เกือบทุกวันนี้ มีคนถือธงนำหน้าประสาท ศพคนตายสู่ป่าช้า มีธงแดงปักตามข้างถนน มีสะดวงและ ธน จุดใด บอกให้รู้ว่ามีการพิธีกรรม “อย่างใดอย่าง หนึ่ง” ธง คือ ประเพณีของชาวล้านนาอันมีมาตั้งแต่โบราณกาลภูมิหลังประวัติความเป็นมาของธง พระพุทธศาสนาอิทธิพล ความเชื่อของคนเมืองเป็นอย่างมาก คนเมือง คนยอง คนลื้อ คนเขินและมอญ ต่างนับถือศาสนาพุทธเดียวกัน มีวิถีชีวิตเดียวกันคือ “วิถีชาวพุทธ” เชื่อว่า การทำธงถวายเป็นพุทธบูชา เป็นสิ่งปรารถนาสูงสุด ได้บุญกุศลยิ่งใหญ่ซึ่งจะนำพาตนเองขึ้นสวรรค์ เพราะธง เป็นปฐมเจดีย์แห่งแรก ในล้านนาหรือคนเมืองเหนือ พระเจ้าอชุตราชแห่งนครโยนกนาคพันธ์ ทรงสร้าง เมื่อ พ.ศ. 1454 บรรจุพระ บรมสารีริกธาตุ พระรากขวัญเบื้องซ้าย (กระดูกไหปลาร้า) แล้วมีการนำ “ ธงไชยยาวพันวา ” ขึ้นไปปักบูชา พระบรมสารีริกธาตุ ณ สถานที่แห่งนี้ คนทั้งหลายพากันเรียก “พระธาตุดอยธง” จนถึงทุกวันนี้ การนำธงขึ้น ไปบูชาพระธาตุ นับเป็นการ “จุดประกาย” การเชื่อถือและศรัทธาความเชื่อความคิดเกี่ยวกับ “ธง” ของ พุทธศาสนิกชนทั่วภาคเหนือ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 อธิบายความเป็นมาของการทำธงไชยแมงมุม
- 2.2 อธิบายวัสดุ อุปกรณ์และเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม
- 2.3 อธิบายขั้นตอนการทำธงไชยแมงมุม
- 2.4 ปฏิบัติการทำธงไชยแมงมุม
- 2.5 อธิบายคุณค่าของการทำธงไชยแมงมุม
- 2.6 จัดทำหรือจัดทำการบรรจุหีบห่อได้อย่างเหมาะสม

- 2.7 คัดต้นทุน กำไรจากการทำธงไชยแมงมุม
- 2.8 อธิบายช่องทางการจัดการตลาดของธงไชยแมงมุมได้

3. กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนทั่วไป

4. ระยะเวลา

ภาคทฤษฎี	4	ชั่วโมง
ภาคปฏิบัติ	6	ชั่วโมง

5. เนื้อหาหลักสูตร

- 5.1 ความเป็นมาของธงไชยแมงมุม
- 5.2 วัสดุ อุปกรณ์และเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม
- 5.3 ขั้นตอนการทำธงไชยแมงมุม
- 5.4 การปฏิบัติการทำธงไชยแมงมุม
- 5.5 คุณค่าของธงไชยแมงมุม
- 5.6 การจัดหาหรือจัดทำการบรรจุหีบห่อได้อย่างเหมาะสม
- 5.7 การคิดต้นทุน กำไรจากการขายธงไชยแมงมุม
- 5.8 ช่องทางการจัดการตลาดของธงไชยแมงมุม

6. การจัดการเรียนรู้

การบรรยายให้ความรู้ การสาธิต การลงมือปฏิบัติ การอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์

การเรียนรู้

7. สื่อการเรียนรู้

- 7.1 สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ ใบความรู้ แผ่นพับ
- 7.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์
- 7.3 สื่อบุคคล เช่น ผู้รู้ ภูมิปัญญา
- 7.4 แหล่งเรียนรู้ในชุมชน

8. การวัดและประเมินผล

ประเมินความรู้ภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติจากการสอบถาม แบบทดสอบ การสังเกต การมีส่วนร่วม

9. การจบหลักสูตร

- 9.1 มีเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตามหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 9.2 มีผลการประเมินผ่านตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
- 9.3 มีชิ้นงาน/ผลงาน ผ่านเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานและคุณภาพ

10. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่ได้รับหลังจากจบหลักสูตร

เกียรติบัตรออกโดยสถานศึกษา

11. การเทียบโอน

เทียบโอนเป็นรายวิชาเข้าสู่หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพิจารณาจากจำนวนชั่วโมง และความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตร สถานศึกษารายวิชาเลือก สาระการประกอบอาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

ลงชื่อ ผู้เขียนหลักสูตร
(.....)

ลงชื่อ ผู้เห็นชอบหลักสูตร
(.....)

ลงชื่อ ผู้เห็นชอบหลักสูตร
(.....)

ลงชื่อ ผู้อนุมัติหลักสูตร
(.....)

ผู้อำนวยการ สกร.ระดับอำเภอ.....

แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้หลักสูตรการทำสูงใยแมงมุม

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	วัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1. ความเป็นมาของการทำสูงใยแมงมุม	1. อธิบายความเป็นมาของการทำสูงใยแมงมุม	1. ความเป็นมาของการทำสูงใยแมงมุม	1. วิद्यากรอธิบายความเป็นมาของการทำสูงใยแมงมุม	1. ใบความรู้เรื่องความเป็นมาของการทำสูงใยแมงมุม 2. รูปภาพ 3. สื่อออนไลน์	1. สังเกตความสนใจ 2. ซักถาม 3. การมีส่วนร่วม 4. ชิ้นงาน/ผลงาน 5. ประเมินผลงาน	40	นาที
2. วัสดุอุปกรณ์และการเลือกใช้	1. อธิบายวัสดุอุปกรณ์และเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม	1. วัสดุ อุปกรณ์ และ การเลือกใช้	1. วิद्यากรอธิบายอุปกรณ์ในการทำสูงใยแมงมุม 2. วิद्यากรอธิบายวัสดุที่ใช้ในการทำสูงใยแมงมุม 3. ให้ผู้เรียนเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์	1. ตัวอย่างวัสดุอุปกรณ์ 2. สื่อออนไลน์	ผู้เรียน โดยใช้ใบงานที่กำหนด	20	นาที
3. ขั้นตอนการทำสูงใยแมงมุม	1. อธิบายขั้นตอนการสูงใยแมงมุมได้	1. ขั้นตอนการทำสูงใยแมงมุม	1. วิद्यากรอธิบายการเตรียมอุปกรณ์และขั้นตอนการทำสูงใยแมงมุม	1. ใบความรู้ เรื่องการทำสูงใยแมงมุม 2. สื่อออนไลน์ 3. วัสดุ อุปกรณ์ของจริง		1	ชั่วโมง
4. การปฏิบัติการทำสูงใยแมงมุม	1. ปฏิบัติการทำสูงใยแมงมุม	1. การปฏิบัติการทำสูงใยแมงมุม	1. วิद्यากรสาธิตวิธีช่างทำสูงใยแมงมุมและผู้เรียนลงมือปฏิบัติ 2. วิद्यากรและผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้	1. ใบงาน การทำสูงใยแมงมุม			3 ชั่วโมง

แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้หลักสูตรการทำดูเฒ่ามม

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	วัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
5. คุณค่าของดูเฒ่ามม	1. อธิบายคุณค่าของดูเฒ่ามมได้	1. คุณค่าของดูเฒ่ามม	1. ผู้เรียนศึกษาใบบทความรู้คุณค่าของดูเฒ่ามม 2. วิทยากรและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับคุณค่าของดูเฒ่ามม 3. วิทยากรสรุปองค์ความรู้	ใบบทความรู้ เรื่องคุณค่าของดูเฒ่ามม		20 นาที	1 ชั่วโมง
6. การจัดหาหรือจัดทำบรรจุหีบห่อ	1. จัดหาหรือจัดทำบรรจุหีบห่อได้อย่างเหมาะสม	1. การจัดหาหรือจัดทำบรรจุหีบห่อ	1. วิทยากรอธิบายการจัดทำ/จัดหาและเทคนิคของการทำบรรจุหีบห่อ2. ให้ผู้เรียนออกแบบและจัดทำบรรจุหีบห่อ	1. ใบบทความรู้ เรื่องการบรรจุหีบห่อ 2. ตัวอย่างการบรรจุหีบห่อ		20 นาที	1 ชั่วโมง
7. การคิดต้นทุนกำไร	1. คิดต้นทุน กำไรจากการจำหน่ายดูเฒ่ามมได้	1. การคำนวณต้นทุน กำไร	1. วิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการคิดต้นทุน กำไร 2. ให้ผู้เรียนฝึกการคิดต้นทุน กำไร	1. ใบบทความรู้เรื่องการค้าคำนวณต้นทุนกำไร 2. ใบงาน		40 นาที	30 นาที
8. ช่องทางการจัดการการตลาดของดูเฒ่ามม	1. อธิบายช่องทางการจัดการการตลาดของดูเฒ่ามมได้	1. ช่องทางการตลาดของดูเฒ่ามม	1. วิทยากรแจกใบบทความรู้ให้ผู้เรียนศึกษา 2. วิทยากรและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับช่องทางการจัดการการตลาด	1. ใบบทความรู้เรื่องช่องทางการตลาด		40 นาที	30 นาที

ใบความรู้

ประวัติความเป็นมาของธง

ธง เป็นภาษามาตรฐานในประเทศไทย ซึ่งภาคอีสานจะเรียกว่า ธง ภาคเหนือ เรียกว่า ธง ชาวไทยใหญ่ เรียกว่า ต้าซ๋อน ประเทศพม่า เรียกว่า ตะซุ่น ประเทศลาว จะเรียกว่า ทง หรือ ทุง ซึ่งภาษาอีสานและภาษาลาวมีความคล้ายคลึงกัน ใช้คำว่า ธง / ทุง ออกเสียงเหมือนกัน แต่ด้วยภาษาลาวไม่มี “ธ” ทำให้ใช้ “ท” เป็นตัวอักษรแทน “ธ” ซึ่งภาษาอีสานใช้พยัญชนะแบบไทย จึงใช้ “ธ” เป็นพยัญชนะเท่านั้น ในด้านความหมายและการออกเสียงถือได้ว่า ทั้งสองคำนี้ไม่มีความแตกต่างกัน

คำว่า ธง/ทุง/ธง/ มาจากรากศัพท์เดียวกัน ในภาษาบาลีใช้คำว่า บาลี ธช ภาษาสันสกฤตใช้คำว่า ธวช เมื่ออาณาจักรต่างๆ ในอุษาคเนย์รับมาใช้ จึงปรับเปลี่ยนไปตามความถนัดของการออกเสียงในท้องถิ่นของตนเอง

ประชากรที่อาศัยอยู่ส่วนมากเป็นคนไทยเชื้อสายลาวและเชื้อสายเขมร มีคตินิยมผูกแน่นอยู่กับประเพณีโบราณ มีการรักษา สืบเนื่องต่อกันมา จึงเป็นถิ่นแดนที่เต็มไปด้วยกลิ่นอายของวัฒนธรรมประเพณีที่ผสมผสานความเชื่อในเรื่องของการนับถือผี และคติทางพระพุทธศาสนาเข้าด้วยกัน บุญผะเหวด หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า บุญมหาชาติ เป็นประเพณี บุญตาม ฮีตสิบสอง ของชาวอีสาน ซึ่งถือว่าเป็นงานอันศักดิ์สิทธิ์ ผู้ใดฟังเทศน์มหาชาติจบภายในวันเดียว และบำเพ็ญคุณงามความดีจะได้านิสงส์ไปเกิดในภพหน้า งานบุญมหาชาติเดือนสี่หรือภาษาอีสานเรียกว่าบุญผะเหวดเชื่อกันว่าเส้นไหมหรือเส้นด้ายที่นำมาทำธงไชยแมงมุม จะชักจูงนำพาขึ้นสวรรค์ ธงไชยแมงมุมมี 3 แบบ คือ ธงสี่เหลี่ยม หมายถึง อริยสัจสี่ ธงหกเหลี่ยม หมายถึง กษัตริย์ 6 พระองค์ ในเรื่องพระเวสสันดร ซึ่งเป็นชาดกที่จะเทศน์ในช่วงบุญผะเหวด ธงแปดเหลี่ยม หมายถึง มรรคมงคลแปด หรือธรรมจักรแปดเหลี่ยม ซึ่งการทำธงไชยแมงมุมนี้ได้ให้ความหมายเป็นองค์ธรรมทั้งหมดอีกด้วย

ธง เป็นเครื่องประกอบพิธีกรรมสำคัญของชาวอีสาน มาอย่างยาวนาน เชื่อกันว่าสามารถใช้ป้องกันสิ่งเลวร้ายหรือสิ่งไม่ดีที่มองไม่เห็น ภูตผีวิญญานต่างๆ ที่จะมารบกวนงานบุญ หากเห็นธงแล้วจะถอยออกไป พร้อมกันนั้น ยังเป็นการบอกกล่าวบวงสรวงเทพยดาในพื้นที่ว่ามีการทำบุญ และมีพิธีการสำคัญให้มาช่วยปกป้องคุ้มครอง

ธงของอีสานนิยมทอเป็นผืนยาวๆ มีรูปสัตว์หรือรูปภาพต่าง ๆ ตามความเชื่อบนผืนธง เช่น จระเข้ เสือ ตะขาบ นางเงือก เทวดา และอื่นๆ นอกจากนั้นยังมีการดัดแปลงวัสดุธรรมชาติอื่นมาเป็นธงด้วย

ทั้งนี้ วิทยา วุฒิสอง (2561) ได้แบ่งประเภทของธงอีสาน 6 ประเภท ดังนี้

- 1) ธงราว ทำจากผ้าหรือกระดาษอาจเป็นรูปสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม หรืออื่นๆ นำมาร้อยเรียงเป็นราวแขวนโยง
- 2) ธงไชย เป็นเครื่องหมายของชัยชนะหรือสิริมงคลทอจากเส้นด้ายหรือเส้นไหมสลัสี บางครั้งใช้ไม้ไผ่คั้น นิยมใช้ลายประจำยาม ลายปราสาท ลายเครือเถา ลายสัตว์ ลายดอกไม้

3) ธงสิบสองราศี นิยมทำด้วยกระดาษ ลักษณะของธงสิบสองราศี มีรูปนักษัตรหรือสัตว์ สิบสองราศีในผืนเดียวกัน เชื่อว่า ในครอบครัวหนึ่งอาจมีสมาชิกหลายคน แต่ละคนอาจมีการเกิดในปีต่างกัน หากมีการนำไปถวายเท่ากับว่าทุกคนในครอบครัวได้รับอานิสงค์จากการทานธุงเท่าๆ กัน ถือว่าเป็นการสุมทานใช้เป็นธุงบูชาเจดีย์ทรายในวันสงกรานต์

4) ธงเจดีย์ทราย ใช้ปักประดับที่เจดีย์ทราย ทำจากกระดาษสีต่างๆ ให้หลากสี ตัดฉลุด้วยรูปทรงสวยงาม เมื่อได้ธุงนำมาร้อยกับเส้นด้าย ผูกติดกับกิ่งไม้หรือกิ่งไผ่ ปักไว้ที่เจดีย์ทรายในวัด ธุงตะขาบ ธุงจระเข้ เป็นผ้าผืนที่มีรูปจระเข้หรือตะขาบไว้ตรงกลาง เป็นสัญลักษณ์ในงานทอดกฐิน ใช้แห่หน้าขบวนไปทอดยังวัด บนความเชื่อเกี่ยวกับเจ้าแห่งสัตว์ในท้องถิ่นที่จะมาช่วยปกป้องคุ้มครอง ในงานบุญกุศลบางแห่งอาจมีรูปเสือที่เป็นเจ้าแห่งป่าร่วมด้วย

5) ธงไส้หมู เป็นงานศิลปะประดิษฐ์ที่เกิดจากการตัดกระดาษสีหรือกระดาษแก้วสีต่างๆ เมื่อใช้กรรไกรตัดสลักกันเป็นลายฟันปลาจนถึงปลายสุด แล้วคลี่ออกและจับหางจะเกิดเป็นพวงกระดาษสวยงาม นำไปผูกติดกับคันไม้ไผ่หรือแขวนในงานพิธีต่างๆ เช่น ตกแต่งปราสาทศพ ปักเจดีย์ทราย ประดับครัวทาน และอื่น ๆ

6) ธงใยแมงมุม เป็นธุงที่ทำจากเส้นด้ายจากเส้นฝ้ายหรือเส้นไหม ผูกโยงกันคล้ายใยแมงมุม นิยมใช้แขวนตกแต่งไว้หน้าพระประธาน หรือโดยรอบในงานพิธีกรรม ในการปกป้องคุ้มครองคล้ายกับธงไชย ซึ่งเป็นที่แพร่หลายในภาคอีสาน เช่น การประดับธงใยแมงมุมของวัดไชยศรี งานบุญผะเหวดบ้านสาวะถี และการประดับในงานร่วมสมัย

การถวายธุง ถือได้ว่าเป็นการสร้างบุญกุศล เมื่อถวายธุงแล้วจะได้บุญ จะได้เกาะชายผ้าธุงขึ้นสวรรค์ และอุทิศกุศลผลบุญให้กับผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว โดยการนำข้าวต้ม เงิน มาแขวนทางธุงเพื่ออุทิศให้กับคนตายหรือแขวนทางธุงเพื่อนำพาตนขึ้นสวรรค์ นอกจากนี้ยังเชื่อว่า การทานธุงในชาตินี้เพื่อเป็นอานิสงส์ในชาติหน้า เช่น ถ้าชาตินี้รูปร่างไม่สูง ชาติหน้าจะได้สูง และการถวายธุงทุกเดือนเมษายนในช่วงสงกรานต์ ยังเชื่อว่าจะทำให้ได้บุญ ได้ความงาม และความร่มเย็นเป็นสุข

จุงใยแมงมุมหลากหลายสีเหล่านี้ สะท้อนความเชื่อของพื้นที่ในชุมชน โดยมีลักษณะสำคัญคือ จุงใยแมงมุม ทำด้วยเส้นด้ายหรือเส้นไหมผูกคล้ายใยแมงมุม ทั้งประเภทสี่ด้านหรือหกด้าน ทำมาจากเส้นไหมหรือเส้นด้าย ที่มีหลากหลายสีสันทัดกับไม้ไผ่ที่เหลาแล้ว แต่จะกำหนดขนาด มัดและม้วนจนเป็นวงรอบคล้ายใยแมงมุมที่ โยงไปโยงมา การที่แมงมุมมีใยนี้เองที่ชาวบ้านใช้แทนการเชื่อมโยงวิญญาณ บุญกุศล ไปสู่ภพหลังความตายได้ โดยเป้าหมายคือสวรรค์นั่นเอง เมื่อเสร็จแล้วก็นำมาร้อยเข้าด้วยกันกลายเป็นสายเดียวกันหรือตามรูปแบบ ต่างๆ ที่ออกแบบให้สวยงาม แล้วนำไปตกแต่งมณฑลพิธีหรือพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์

ใบความรู้

การทำธงใยแมงมุม

วัสดุอุปกรณ์

1. ไม้
2. ด้าย
3. กรรไกร
4. กาว
5. ลูกปัด

วิธีการทำธงใยแมงมุม

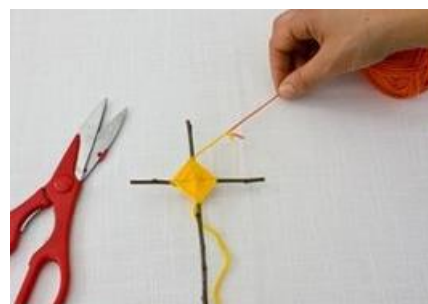
1. เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม

2. นำไม้มาทำเป็นแบบรูปกากบาท

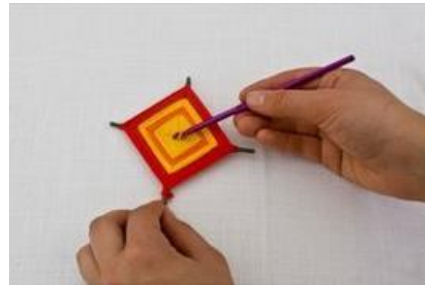
3. ใช้ด้ายพันตามแนวให้แน่น

4. และใช้ด้ายอีกสีมาสลับเพื่อความสวยงาม

5. ใช้กาวทาเพื่อตกแต่งลูกปัดให้สวยงาม

7. เสริมร้อยร้อยเตรียมบรรจุเพื่อจำหน่าย

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงาน
แบบบันทึก การทำธงใยแมงมุม

ให้ผู้เรียนจดบันทึก ขั้นตอน การทำธงใยแมงมุมระหว่างที่วิทยากรบรรยาย

แบบบันทึก

วัสดุอุปกรณ์

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขั้นตอนการทำ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความคิดเห็นส่วนตัว

.....
.....
.....
.....
.....

ใบความรู้

คุณค่าของธงใยแมงมุม

"ธง" เป็นคำเรียกงานไหมพรมที่นำมาพันแกนไม้ไผ่ที่ผูกกันสามชั้น เมื่อพันไหมพมรอบแกนไปเรื่อยๆ จะเกิดเป็นรูปหกเหลี่ยม ใช้ไหมพมหลายๆ สี เพิ่มความสวยงาม ทำหลายๆ ชั้นให้มีสีและลายแบบเดียวกัน แล้วเอามาแขวนไว้กับเสา บางพื้นที่เรียกงานแบบนี้ว่าธง ส่วนคำว่าธง เพิ่งเคยมาได้ยินที่กาฬสินธุ์ ไม่มีใครอธิบายที่มาได้ แต่เรารู้ว่าจะเกิดจากการผสมคำระหว่างคำว่า ธง กับ ธง เพราะว่าธงน่าจะเป็นคำเรียกธงภาคเหนือมีลักษณะเป็นผ้าผืนยาวๆ ที่ทอด้วยลวดลายที่เกี่ยวข้องกับศาสนา

ความรู้ก่อนเที่ยว "ธงใยแมงมุม" ธงใยแมงมุม เป็นสื่อสัญลักษณ์ความเชื่อเรื่องโชคลางของชาวอีสาน โดยเชื่อกันว่าสามารถใช้ป้องกันสิ่งร้ายๆ หรือสิ่งไม่ดีที่มองไม่เห็น อย่างเช่น ภูตผีวิญญานต่างๆ ที่จะมารบกวนงานบุญนั่นเอง ธงทำมาจากเส้นด้ายที่ได้มาจากฝ้าย หรือเส้นไหม ผูกโยงกันคล้ายใยแมงมุม นิยมใช้แขวนตกแต่งบริเวณหน้าพระประธาน หรือโดยรอบพื้นที่จัดงานพิธีกรรม เพราะฉะนั้นไม่ต้องแปลกใจหากไปร่วมงานเทศกาลต่างๆ ของภาคอีสาน ทุกคนจะได้เห็นเจ้าธงใยแมงมุมประดับตกแต่งอยู่

ชาวบ้านจะร่วมกันทำธงมาถวายองค์พระธาตุยาकुเป็นประจำปีละ 2 ครั้ง คือวันมาฆบูชา และวันวิสาขบูชา แรกเริ่มเดิมที จะเป็นธงขนาดเล็กใช้ถือคนเดียวมาปักรอบองค์พระธาตุ ต่อมาชาวทมิฬนำธงมาปักเป็นจำนวนมากขึ้นๆ และเพื่อให้การปักธงมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามและสามารถเพิ่มจำนวนธงให้มากเท่ากับความศรัทธาจึงได้นำมาผูกบนเสาสูงเรียงรายในลานหน้าองค์พระธาตุ เกิดภาพเกิดภาพที่สวยงามจนได้รับคำขนานนามว่า "ทะเลธง"

ลักษณะเด่นของธงที่พันด้วยไหมพรมเส้นด้ายบางๆ รวมกันมีความโปร่งแสง อดสีสั่นได้ไม่ว่าจะถ่ายรูปตามแสงหรือย้อนแสง ได้ความสวยงามตื่นตาไปกับจำนวนที่มากมายนับไม่ถ้วน เหมือนยืนอยู่กลางหมู่ดาวหลากสี เหมือนแสงแห่งแรงศรัทธาชาวทมิฬที่ค่อยๆ พันด้ายที่ละรอบๆ หลอมรวมศรัทธาอันแรงกล้าในพระพุทธศาสนาเป็นหนึ่งเดียวกัน ใช้เวลานานนับเดือนจนได้จำนวนมากพอมารวมไว้ที่นี่ ในมุมมองของคนมาเที่ยวก็ได้ภาพสวยที่หนึ่งปีจะมีแค่สองครั้ง ภาพนี้เป็นครั้งแรกในปี 2562 จากการจัดงานมาฆปุรมีทวารวดีมิ่งหล้า เมืองฟ้าแดดสงยาง เนื่องในวันมาฆบูชา

ใบความรู้

การบรรจุหีบห่อ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเฉพาะถุงที่ใช้ในเทศกาลประเพณีของชุมชน พิธีกรรมทางศาสนา และการประดับตกแต่งทั่วไป ไม่ครอบคลุมถึงถุงที่ใช้ในพิธีการเต็มรูปแบบ เช่น พิธีการของเจ้านายฝ่ายเหนือ ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

ถุง หรือที่เรียกว่า “ธงประดับ” หมายถึง ธงที่ทำจากกระดาษหรือผ้าชนิดต่าง ๆ มีรูปทรงเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือสามเหลี่ยม ประกอบกับก้านไม้หรือวัสดุอื่น ที่มีความยาวเหมาะสมกับความยาวของธง โดยติดยึดด้วยกาว หรือเย็บด้วยด้ายหรือเชือก ตามความเหมาะสม มีการตกแต่งลวดลายของธงให้เหมาะสมกับการใช้ประดับตกแต่งสถานที่ในการจัดเทศกาลประเพณีของแต่ละชุมชน หรือใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา หรือใช้ในการประดับตกแต่งทั่วไป

คุณลักษณะที่ต้องการ

ธงประดับ ระบายสวย สวยงาม มีขนาดและสัดส่วนเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยกรณีผืนธงที่ทำด้วยผ้า การเย็บเก็บริมผ้าต้องเรียบร้อย

ลวดลายธงประดับ สม่่าเสมอ มีสีสวยงาม ถูกต้องตามลักษณะลาย และไม่เห็นรอยต่อของลายเด่นชัดตลอดชิ้นงานการประกอบด้วยวัสดุอื่น (ถามี) ธงประดับ ระบายสวย ติดแน่น คงทน เหมาะสมกับชิ้นงานการเคลือบเงา (ถามี) ธงประดับ สม่่าเสมอ ไม่เป็นเม็ด เป็นตุ่ม กรอบ แตก หลุด หรือลอก

การเย็บ ปัก ถัก ทอธงประดับ ระบายสวย สวยงาม สม่่าเสมอตลอดชิ้นงาน

เอกลักษณ์ต้องมีเอกลักษณ์เฉพาะของธง คือ ผืนธงต้องเป็นรูปทรงสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีชายห้อยยาวในแนวดิ่ง โดยยึดติดกับเสาไม้หรือวัสดุอื่นที่มีลักษณะเดียวกับเสาไม้ตั้งตรง ในแนวดิ่ง

การบรรจุ

หากมีการบรรจุ ให้บรรจุธงในภาชนะบรรจุที่สะอาด แหง ระบายสวย และสามารถป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับธงได้

ใบความรู้ การคำนวณต้นทุนกำไร

ตัวอย่างการคิดต้นทุน กำไร การผลิตและค่าใช้จ่ายในการทำธงใยแมงมุม

วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวนสิ่งของ	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
	ค่าใช้จ่าย(ต้นทุน)			การกำหนดราคา ขาย คิดจากต้นทุน + กำไรที่ต้องการ
	ไม้	1 ท่อ	20	
	ด้ายอเนกประสงค์	5 ม้วน	180	
	ลูกปัด	1 โหล	60	
	กาว	1 กระปุก	25	
	เชือก	5 เล่ม	15	
	รวมค่าใช้จ่าย		300	
	รายได้		400	กำไร 100 บาท

** สามารถทำธงได้ 4 อัน **

- กำหนดกำไรที่ต้องการได้จาก กำไร/ต้นทุนที่ต้องการ X ด้วย 100 =%)

ตัวอย่างเช่น

ขาย 600 จากต้นทุน 360 บาท ต้องการกำไรร้อยละ 40

ดังนั้น กำไรที่ต้องการ = $100 / 300 \times 100 \% = 40$

- การกำหนดราคาขายต่อหน่วย ได้มาจากต้นทุน + กำไร ทหารด้วยจำนวนหน่วย

ตัวอย่าง

ทำธงใยแมงมุมได้ 4 อัน จากต้นทุน 300 บาท และกำไรที่ต้องการ 100 บาท

ฉะนั้น ราคาขายต่อชิ้น เท่ากับ 100 บาท

ดังนั้น $(300 + 100) / 4 = 100$ บาท

หมายเหตุ

การกำหนดกำไรที่ต้องการขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ด้วย เช่น ราคาตลาด ลักษณะของสินค้าและบริการ เป็นสินค้าหายาก เป็นสินค้าเฉพาะกลุ่ม หรือมีฤดูกาลเข้ามาเกี่ยวข้องก็สามารถที่จะกำหนดกำไรที่ต้องการ สูงได้ การตั้งราคาให้สามารถแข่งขันได้นั้นต้องอยู่บนพื้นฐานความสมดุลระหว่างความพึงพอใจของผู้ซื้อและผู้ขายด้วย ถ้าสินค้าโดยทั่วไปมีขายกันแพร่หลาย มีคู่แข่งมากก็ต้องกำหนดกำไรน้อยลงไป

ใบงาน
การคิดต้นทุน กำไร

ผู้เรียน/กลุ่ม.....

เรื่อง.....

วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวนสิ่งของ	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
	ค่าใช้จ่าย (ต้นทุน)			1. ให้กำหนดกำไรที่ ต้องการเป็นร้อยละก่อน 2. แล้วคำนวณหาราคาต่อ หน่วยจึงจะทราบรายได้ 3. นำรายได้ที่ได้มาใส่ ตารางนี้
	รวมค่าใช้จ่าย			
	รายได้จากการขาย			
	รวมรายได้			

1. กำไรที่ต้องการ = ต้นทุน \times (ร้อยละของกำไรที่ต้องการหารด้วย 100)

2. กำหนดราคาขายต่อหน่วย = ต้นทุน + กำไร = _____ จำนวนหน่วย

ใบความรู้

ช่องทางการตลาด

ช่องทางจำหน่ายทางตรงมีช่องทางขายดังนี้

- หน้าร้านมีการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการจากผู้ผลิตให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง

ช่องทางการจำหน่ายโดยอ้อมมีช่องทางการขายดังนี้

- ทางออนไลน์

ขายบนเพจ Facebook เป็นช่องทางที่ง่ายที่สุด คนขายนิยมสูงสุด และก็เข้าถึงกลุ่มลูกค้าเราได้มากที่สุดเช่นกัน เพราะสมัยนี้ใครๆก็เล่น Facebook กันทั้งนั้น ทำให้สินค้าเราเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้ง่ายมาก ยิ่งปัจจุบัน Facebook สามารถตั้งงบประมาณและกำหนดกลุ่มเป้าหมายเองด้วยทำให้เปิดเพจขายของบน Facebook อีกช่องทางหนึ่ง

แบบวัดและประเมินผลการทำงานชุดโยแมงมุม

ประเด็นที่เกี่ยวข้อง

1. จัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ

- 1.1 เลือกใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ ได้เหมาะสมกับประเภทและปริมาณ
- 1.2 ทำความสะอาดบำรุงรักษาและจัดเก็บอุปกรณ์เครื่องมือได้อย่างถูกต้อง

2. จัดเตรียมวัสดุดิบ

- 2.1 เลือกใช้วัสดุดิบได้อย่างเหมาะสม
- 2.2 เตรียมวัสดุดิบได้อย่างเหมาะสม
- 2.3 จัดเก็บวัสดุดิบได้อย่างถูกต้องตามประเภทของวัสดุดิบ

3. ทักษะการทำ

- 3.1 ทำได้ตามคุณลักษณะและมีเอกลักษณ์ที่ถูกต้อง

4. ทักษะการจัดตกแต่ง และนำเสนอ

- 4.1 จัดตกแต่งและนำเสนอได้อย่างเหมาะสม

ใบงาน แบบประเมินผลงานผู้เรียน

ชื่อ – นามสกุล

หลักสูตร กลุ่ม

คำชี้แจง : ให้ผู้ประเมินขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ประเด็นที่ประเมิน	คะแนนประเมิน (10 คะแนน)
1. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ (20 คะแนน)	
1.1 ทดสอบความรู้ความเข้าใจ	
1.2 สอบถามความรู้ความเข้าใจ	
2. ทักษะการปฏิบัติ (40 คะแนน)	
2.1 สังเกตการณ์ปฏิบัติในระหว่างการเรียนรู้การจัดกิจกรรม	
2.2 ประเมินโดยให้สาธิต	
2.3 แสดงขั้นตอนวิธีการปฏิบัติ	
2.4 ประเมินจากกระบวนการมีส่วนร่วม (ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา)	
3. คุณภาพของผลงาน ผลการปฏิบัติ (40 คะแนน)	
3.1 สังเกตผลงาน	
3.2 ตรวจสอบผลงาน	
3.3 มีความคิดสร้างสรรค์	
3.4 ผลการปฏิบัติว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่	
รวมคะแนน (100 คะแนน)	

หมายเหตุ การประเมินผลการจบหลักสูตรอาจดำเนินการได้ ดังนี้

- การประเมินระหว่างเรียน และเมื่อจบหลักสูตร
- ประเมินครั้งเดียวก่อนจบหลักสูตร

ทั้งนี้ เกณฑ์การจบหลักสูตร จะต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 จึงจะผ่านเกณฑ์การ

ประเมิน

ลงชื่อ วิทยากร

(.....)

บรรณานุกรม

<https://theisaanrecord.co/2019/04/02/isaan-believe-culture/>

<https://www.youtube.com/watch?v=-qDaglcCuis>

<https://www.nationtv.tv/lifestyle/378774279>

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

1. ว่าที่ พ.ต.ดำริห์ ดิยะวัฒน์	ผู้อำนวยการ สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์
2. นางสาวนัทธมน สกุลณมรรค	รองผู้อำนวยการ สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์
3. นางมาลี เฟ็งดี	ผู้อำนวยการ สกร.ระดับอำเภอชนแดน
4. นางวารีย์ ชูบัว	บรรณารักษ์ชำนาญการ
5. นางสาวภัทรธิดา จันทะวงษ์	ครู

คณะกรรมการดำเนินงาน

1. นางสมบัติ มาเนตร์	ครูอาสาสมัครการศึกษาออกโรงเรียน
2. นางสาวลาวัลย์ สิทธิกรวยแก้ว	ครูอาสาสมัครการศึกษาออกโรงเรียน
3. นางสุรัตน์ จันทะไพโร	ครู กศน.ตำบล
4. นางสาวลดาวรรณ สุทธิพันธ์	ครู กศน.ตำบล
5. นางสาวมัจฉินท์ ภูยาธร	ครู กศน.ตำบล
6. นางสาวพัชราภรณ์ นริศชาติ	ครู กศน.ตำบล
7. นางผกาพรรณ มะหิทธิ	ครู กศน.ตำบล
8. นางสาวณัฐชา ทาแน่น	ครู กศน.ตำบล
9. นายปณณวัฒน์ สุขมา	ครู กศน.ตำบล
10. นางสาวรวงคณา น้อยจันทร์	ครู กศน.ตำบล
11. นายศิวณัฐย์ อัครสัมฤทธิ์	ครู กศน.ตำบล

ผู้จัดทำหลักสูตร

นางผกาพรรณ มะหิทธิ	ครู กศน.ตำบล